

* Abbas Prümienſis eruditiffimus, de quo TRITHEMIUS in *Chron. Hirs-
aug. ad an. 393.* in *H. D. T. ad Sæc. IX. de ſcriptor. Trev.* „RHE-
„GINO ad Archi-Epiſcopum RATHBODUM comportavit ex decretis Ss.
„Patrum de Diſcipl. Eccleſiaſtica duo Volumina, quæ Capitulis ferme
„nongentis per Ordinem ſunt diſtineta. . . . Hoc opus præmium ex
„Codice Helmſtadienſi edidit Joachimus Hildebrandus; deinde verò a.
„1671. curâ majori Stephanus Baluzius.“ Scripfit potiſſimum pro
Eccleſia noſtra Trevirenſi.

** Epicoſopus Wormatienſis, Alberti Gemblacenſis Abbatis diſcipu-
lus, de quo idem *Trithem.* ita ſcribit: BURCHARDUS *Vir in divinis
ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus ſcripfit ex ſententiis Ss. Pa-
trum & Gen. CC. atque Summ. Pontificum magnum & Inſigne opus
videl. DECRETORUM quod diviſit in libros XX. quod ſatis luculentum
teſtimonium eſt, quantopere viri iſti de Familia Benedictina verè
illuſtres Ss. Canonibus incubuerint. Inchoavit verò opus iſthoc
urgente Brunichone Wormatienſis Eccleſiæ Præpoſito.*

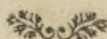
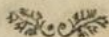
*** Epicoſopus Carnotenſis, qui obiit a. 1116. duo ſcripfit volumina,
Decretum & Panormiam: hanc non *Ivonis* opus eſſe volunt quidam
cum Boehmero; affirmat verò *Eſpenius* cum *Alexandro Natali*. Non
ſinè fructu duo hæc *Ivonis* opera pervolvuntur, modò cum quo-
dam diſcretionis fale apocrypha à ſinceris ſecernantur.

JURIS ECCLESIASTICI

EPOCH A III.

JUS MEDIUM.

VIII. Sæc. XII. medio opus ſuum divulgavit GRATIA-
NUS * Benedictinus, quod inſcripfit: *Concordantiam discor-
dantium Canonum* ** ab EUGENIO III. *** prælegi permis-
ſum Bononiënſibus, atque Authoritate Papali **** aliquoties
recognitum, nunquam tamen Authoritate publicâ dona-
tum

tum ***** etſi pro haurienda juris Eccleſiaſtici publici no-
titia perquam utile *****.

* Virum iſtum in opere hoc ſuo condendo multum laboris impen-
diſſe, facile creditur; dolendum verò artis criticae ſtudio ab aeta-
te ejus quàm maximè fuiſſe alienum; quapropter multa ſpuria à
Pſeudo-Iſidoro deceptus adoptavit, quorum epitomen contexuit
ſæpè laudatus *SCHMID. Inſt. J. p. 47. DE MAILLANE T. I. f. 587.*
Illum tamen pro inſtaurando Ss. Canonum ſtudio ſummopere ſol-
licitum fuiſſe, colligitur ex eo, quod *Pagius* noſter *ad a. 1151. §. 10.*
enarrat: *GRATIANO ſuggerente EUGENIUS III. gradus quosdam Aca-*
demicos excogitavit, non tam annorum, quàm profectus, ſcilicet Bac-
calaureatus (vel rectius Bacillariatùs conf. Calvin. ad hanc vocem) Li-
centiatus & Doctoratus, ut hoc ſpecioſo titulo ſtudioſos ad Jus cano-
nicum excitaret, & privilegiis accenderet. Hanc enim graduum in-
ſtitutionem omnes ſerè, qui de illis ſcripſerunt, ad GRATIANUM & LOM-
BARDUM retulerunt; neque ante P. LOMBARDUM eorum GRADUUM in
Scriptoribus mentio, indeque communiter dicitur, eum illos GRATIANI
imitatione Pariſiſ in Theologica Diſciplina inſtituiſſe. Confer tamen
hàc de re Buleum Sec. IV. hiſtor. Univ. Paris. qui me ſerè à Pagio
recedentem facit.

** Ut innueret, ſibi in animo eſſe ſupplere & emendare aliorum o-
peras, errores corrigere, atque pugnantia in harmoniam & melio-
rem ordinem redigere, ut notat *Anon. Auguſtin. Tr. elegantiffimo*
de emendatione GRATIANI Dial. 2. etſi finem hunc non ſat feliciter
adeptus fuerit. Hodie *Decretum* audit, quanquam *abufivè* multum.
Complectitur duas partes Majores, quarum una continet *Diſtinc-*
tiones 101. altera *cauſas* 36. & duas partes minores ſcil. *Tractatus de*
penitentia & conſecratione. Operis hujus allegandi modum V. apud
Engel. f. 3.

*** Quin tamen Opus hoc inde ſuum fecerit.

**** *Pii IV. V. & Greg. XIII.*

***** Tradunt nonnulli *Gratiani* Decretum ità prorfus probatum
fuiſſe, ut autoritas ejus tanta ſit, quanta Decretalium *Greg. IX.*

verum abnuunt *Anton. Aug. L. cit. Dial. 3. van Espen Dissert. Proemiali ad Decretum Gratiani.* Omni prorsus autoritate destitui vult cum quibusdam *Cel. Anton. Dürr Dissert. Inaug. Mogunt. de Parocho à perceptione decimarum Novalium in Germania excluso.* Viam tandem mediam amavit sapius *BENED. XIV. Const. 113. §. 9. p. 455.* ubi inquit: *GRATIANI Decretum utpote privatâ Authoritate confectum tantam vim habet, quantam textus in eodem adducti ex se ipsis habere noscuntur: quæ tamen sententia minùs arridet iis, qui Decretum Autoritatem suam obtinuissè ex usu, observantiâ & diuturnâ possessione asserunt; sicque tenere usum juris, etsi hinc inde fallat quoad usum historicum.*

***** Hoc nemo inficiabitur; Disciplinam enim veterem & systema primævum Ecclesiæ omnium optimè nobis exponit, & Decretales eousque non pertingunt.

Additio. 1. Quid sint Capitula ista *Gratiani*, quæ inscribuntur *paleæ* explicat monitum ad Lectorem Decreto emendato præfixum. Ubi & *falsa dicitur sententia illorum, qui eas ut res leves contemnendas putant.* Vid. *C. un. de obligatis ad ratiocinia.* Cujus integer textus in *Can. 3. D. 54.* ut *Palea* refertur.

Additio. 2. Huic *Gratiani* Decreto in nostro Corpore Juris adnecuntur sic dicti *Canones Pœnitentiales*: de his *H. D. T. ad Sæc. VIII. f. 95.* ita refert: „à primis Ecclesiæ Sæculis, Christianis in Crimina lapsis, si „Deo reconciliari cupiebant, opus fuit salutaribus pœnitentiis reatum „expiare. Inde orti *Canones pœnitentiales*, hoc (*VIII.*) & sequenti sæculo recepri apud nos (*Trevirenses*) usûs, ut teste *Rheginone* nostro „*Lib. I. de Eccles. Discip. p. 30.* Presbyteri ad excipiendas Confessiones delecti interrogarentur: *Si habeant Pœnitentiale Romanum, vel à Theodoro Cantuariensi, (Conf. C. 3. de furtis. C. 1. de Sortilegiis) aut à Venerabili Beda editum; ut, secundum quod ibi scriptum est, interrogent confitentem, aut confesso modum pœnitentiæ imponant.* „Verum salutaribus „his Canonibus in immensum nemus excrescentibus, atque aded in ab- „usum versis, ut nec Vita hominis pœnitentiis peragendis sufficeret, „inventa est ratio eas redimendi, maximè per eleemosynas; quæ nunc „in sacrorum locorum commoda verti ceperunt. Vid. *RHEG. L. II. C. 438. ESPEN. J. E. P. 2. Tit. VI. c. 3.*

IX. QUINQUE alia, medio tempore Gratianum inter & Gregor. IX. confectæ sunt Epistolarum Decretalium COLLECTIONES BERNARDI BALBI * GILBERTI & ALANI ** BERNARDI COMPOSTELLANI *** INNOCENTII III. **** & HONORII III. *****.

* Ecclesiæ Ticinensis Præpositi, dein Episcopi Faventini, postremò Ticinensis, postquam S. Lanfranco suo Magistro successerat. *Fleury H. E. l. XXX. p. 215.* hic Juris Canonici, cujus erat peritissimus, Libros V. composuit, ac Decretales, canonésque quorundam conciliorum usque ad an. 1190. collegit *ibid.* conf. *Greg. Tholossan. Partit. f. Pontif. l. 1.*

** Hi alteram inchoârunt Collectionem, absolvit eam Gallus Volaterrensis. Hæ duæ primæ collectiones privato solum judicio ac sententiâ editæ sunt, ut ait *BENED. XIV. in sui Bullarii præf.* publicâ igitur Autoritate destitutæ.

*** Magni Archi-Diaconi, qui Collectionem suam deprompsit è Tabulis actorum *Innoc. III.* eam recognovit *Petrus Beneventanus* Papæ Notarius sub annum 1210, atque *Innoc. III.* Bononiensibus, ut *absque ullo dubitationis scrupulo uterentur tam in judiciis quàm in scholis,* destinavit.

**** Cui causam præbuit Concilium *Lateranense IV.* in quo idem Pontifex 71. Capita ediderat; publicam auctoritatem obtinuisse, fons, unde dimanavit, satis indicat.

***** Qui compilari fecit quasdam Epistolas Decretales super his, quæ suis suborta temporibus per fratres suos decidit, vel etiam aliis de ipsorum Concilio commisit decidenda, easque Magistro *Tancredo Archi-Diacono Bononiensi* destinavit, mandans, quatenus eis . . . publicatis . . . uteretur, & ab aliis recipi faceret tam in judiciis quàm in scholis. Verba sunt epistolæ *Honorii III. M. Tancredo* inscriptæ quæ est *Cap. 1. 5tæ* collectionis notis illustratæ ab *Innocentio Cironio.*

X. Confusioni multiplicatis hisce Collectionibus exortæ *
 remedium adlaturus GREGORIUS IX. DECRETALES edi-
 dit ** seu EPISTOLAS & CONSTITUTIONES tum pro-
 prias tum Prædecessorum suorum & Concilii Lateranensis
 M. eâsque Bononiensis Academiae Doctoribus destinavit ***.

* *Conf. Bullam Greg. IX. ad Decretales. BOEHMERUM Diss. de decretal. RR. PP. Variis collect. §. 15. FLEURY l. cit. f. 216.*

** *Ufus opera Raymundi Pennafortii Pœnitentiarii sui, Viri ab omni fraude alieni.*

*** *Volens, ut hoc volumine omnes uterentur in scholis & judiciis; similes quoque literas dedit ad Doctores Parisienses SPOLETI 5. sept. 1234. Illico auctoritatem hæc Collectio obtinuit, idque in vim promulgationis à Greg. IX. factæ, uti de expressa L. latoris voluntate satis constat.*

Additio 1. Cùm Greg. IX. Decretales istas colligi voluerit, refecatis superfluis, quemadmodum loquitur in præmio; non levis de Auctoritate illarum difficultas oritur, an eam obtineant, prout jacent, num verò, prout earum fragmenta nectuntur partibus refecatis? hoc impresentiarum complures sentiunt: Singulis ità positis auctoritatem deberi; singula enim prout jacent, Pontifex sua fecit, suam Auctoritatem interponendo: retinende igitur sunt

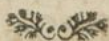
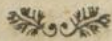
a) ADJECTIONES. Conf. C. 2. de elect. C. 1. de jud.

b) DETRACTIONES Conf. C. 1. de purg. Can.

c) MUTATIONES Conf. C. 4. de for. comp. C. 2. de Cler. excommunic.

d) MERCES quoque subditivæ. Conf. c. 1. de elect. C. 3. de Pecul. c. 1. & 7. de Accus. C. 3. 4. 5. 6. 7. de Sim. C. 5. de hæret. & jud. &c.

Additio 2. Verùm Raymundus, dum superflua refecare voluit, nunquam etiam utilia, imo & necessaria prætermisit, notante Contio ad Verba præmii: refecatis superfluis, ibi „interdum & utilibus, quod & de
 TRI-

TRIBONIANO dicitur, qui fuit RAYMUNDO isto doctior: oportet igitur, ut sequamur monitum, quod Auditoribus suis dedit eruditus Florens in Oratione: de rectâ juris Canonici discendi ratione: ut in GREGORII Collectione legenda antiquæ Collectiones semper consulantur, in quibus Constitutiones integrioris reperientur; & sanè pro hauriendo genuino Decretalium sensu fontes consulendos esse suadent C. 3. de Consuet. C. 3. de Appell. C. 1. 2. de jud. c. 6. de prob. c. 26. de testib. c. 3. de constit. desumptum ex cap. 4. eod. c. 2. de elect. c. 5. de testam. velut rem illustrat aliis quoque exemplis ESPEN T. III. Diss. in V. Lib. Decret. p. 528. & seq. docuit id quoque eruditissimè Dissertatio patria non ita pridem de Cap. 2. de his, quæ fiunt à Prælatiis. Profectò! si clariores LL. Interpretes Veterum Romanorum J. Consultorum responsa & scripta investigent, ut ex his legum clariorem sensum eruant, cur id inconsultum foret interpretibus Ss. Canonum? unde sciendum est, ait Jure peritissimus Gonzalez in suo apparatu de Orig. & prog. J. Can. n. 53. Earum (Decretalium rescatorum) usum Jurisprudentiæ Canonice Professoribus valde utilem, imo necessarium esse, cum ex fontibus ipsarum decisionum rectius veritatis cognitio hauriatur assequaturque. Certè, dum capi hujus Juris professioni operam dare, statim ad fontes digitum intendi, regesta GREG. M. ALEX. III. INNOC. III. perquisivi, & his assiduè usus fui; nec adhuc ejus consilii & studii prænitet, imò in ea sententia adhuc persisto, veram perfectamque cognitionem insalutatis antiquis integris Pontificum, Conciliorumque monumentis, assequi non posse. Alii existimant pueriles, inanes, ac otiosas esse has elucubrationes, sed non sine magno hominum eruditorum risu.

XI. An. 1298. Collectioni Gregorianæ adnexuit SEX-
TUM DECRETALIUM * Bonifacius VIII. ** eumque mo-
re Prædecessorum suorum ad Bononienses ablegavit ***.

* Continet is præcipuè Constitutiones Gregor. IX. post factam ejusdem collectionem editas; Innoc. IV. Alexand. IV. Greg. X. Nicolai IV. & ipsius Bonif. VIII. Decreta pariter CC. Lugdun. sub Innoc. IV. & Greg. X.

** Qui curam hujus Sexti conficiendi dedit Guilielmo Archi-Epis-
po Ebrodunensi, Berengario Episcopo Biterrensi & Richardo de Senis

S. R. E. Vice-Cancellario. Pontifex iste Decretales fuorum Antecessorum persæpè immutavit, uti patet ex Ep. volumini præfixa, ibi *Et tandem pluribus ex ipsis (cum vel temporales, aut sibi ipsis vel aliis juribus Contraria seu omnino superflue viderentur) penitus rescatis, quibusdam ex eis abbreviatis & aliquibus in toto vel parte mutatis multisque Correctionibus, detractionibus & additionibus, prout expedire vidimus, factis in ipsis. Conf. c. 1. de Decimis in 6. c. 2. Ne Clerici vel Monachi in 6. c. 1. de testam. in 6. c. 11. de rescript. in 6. c. 8. de præb. in 6. atque JOAN. ANDREAM ad h. cap. & præm. Sexti Decretal. Verb. Additionibus.*

*** Vid. Ep. præf. Verbis „ut hoc tantum volumine utantur &c. In Germania eum illico receptum esse testatur *Anonymus princ. f. p. Eccl. c. VIII. n. 9.* non iridem in Gallia: rationes dant *Fleury f. f. Hopp. præcogn. f. Hericourt Dissertation historique n. V. in addit. DUR. DE MAILLANE Diction. de Dr. Can. Tom. I. f. 586. ESPEN T. III. f. 617.*

XII. Hisce Collectionibus successerunt CLEMENTINÆ *
EXTRAVAGANTES JOANNIS XXII. ** & COMMUNES ***.

* Has elegantes & succo juris plenas *Clemens V.* in Conc. Viennensi edidit, atque in unum colligi jussit: eo verò morte prævento eas *Joannes XXII.* Bononiensibus transmisit. conf. *Bull. Joannis XXII. ante Clementinas.*

** Sic nuncupatæ, quia corpore Juris contentæ non erant: privatâ congestæ sunt operâ, pari tamen cum *Clementinis* obsequio exceptæ.

*** Incerto Authore compilatæ, auctoritatem tamen, eadem cum prioribus viâ, nactæ. Referuntur in iis varia Decreta *Urbani VI.* usque ad *Sixtum IV.*

Additio. Sex igitur hodiernum Corporis nostri Canonici partes numeramus: *Decretum, Decretales, Sextum, Clementinas, Extravag. Joannis XXII. & Communes.* Equidem in eo videmus septimum Decretalium, Institutiones quoque *Lancellotti*, sed neuter libellus obtinuit Auctoritatem publicam.

XIII. Corpori huic Juris Can. meritò subnectuntur RUBRICÆ * SUMMARIA ** INSCRIPTIONES *** ALLEGATIONES **** & HISTORIÆ *****.

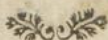
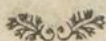
* Seu *Tituli Libr. C. 7. conf. L. 2. §. 3. ff. de interd. § 1. 1. C. de R. C.* duplicis generis sunt, *aliæ*, quæ integrum sensum reddunt e. g. *de bigam. non ord. ut benef. eccles. sine dimmin. &c. istæ* parem cum *textu* auctoritatem habent: *aliæ* quæ eodem sensu destitutæ sunt v. g. *de elect. postul. &c.* his tanta vis non inest. Qualiter à rubro ad nigrum argumentari liceat, vid. *Reiffenstuel proëm. ad jus Can. n. 96. SCHMALZGRUEBER ibid. p. 297. seqq.*

** *Ista* singulis capitulis præfiguntur, eorumque *argumentum* exhibent: eorum *alia*, ac de *Rubricis*, est habenda ratio, privato enim studio, *Abbatis seculi, Dominici, Joannis Andr.* adjecta non pertingunt ad auctoritatem publicam, nisi cum *textu* consonent: neque iis tutò satis fidi potest v. g. *arg. c. 2. de testib. C. 2. de his quæ fiunt à præl. conf. Diss. Inaug. Eschermammianam*, ubi eidem aliud ac in nostro Codice continetur, *Summarium* substituitur.

*** Denotantes *fontem unde & terminum ad quem* Decretales emanârunt: an ex his valeat argumentatio ad præcedentiam, desuper *conf. Zecch præc. Jur. p. 221.* sæpè à Decretali absunt: sæpè *incertæ* vid. c. 37. de elect. ad quod ità notat *Gonzalez n. 1. cui missa fuerit præsens decisio, non constat.* Sæpè fallunt: v. g. *Inscriptio c. 4. de Archipresb. c. 3. de fer. & 6. de penit. conf. cit. Gonzalez commentaria perpetua in singulos textus Decretalium.*

**** *Aliæ facti* sunt, *aliæ juris*; illis nihil juris inesse palam est; posteriores, si à jure communi non devient, aut in parte rescripti *Dispositivâ* (sententiâ ipsius Pontificis) assumantur, utique Auctoritatem obtinent. *Conf. c. 20. de rescript. c. 10. in fin. de const. c. 13. de rest. spol.*

***** Non omnes in Decreto & Decretalibus occurrentes extra contradictionem sunt. *Conf. n. VIII. X. hujus syll. can. 22. Dist. 63. c. 9. D. 19. c. 21. D. 3. de consec. c. 15. XVI. q. 7. Item c. 11. de re-*

nunc lapsus est in historia *Imoc. III.* dum *Canonem istum Concilii Phor-
tiani* vid. C. 45. VII. q. 1. dixit esse *Canonem Conc. Constantinopoli-
tani I. in Verbis*: Cum sit unum ex quatuor principalibus, quæ
sicut quatuor Evangelia Ecclesia Catholica veneratur. vid. *Gonzalez
ad Cap. 11. de renunc. lit. f.*

XIV. Nec immeritò hîc mentio incidit de **VETERUM *
GLOSSIS **** atque **DE SS. CANONUM INTERPRETI-
BUS *****.

* Magnam horum *Glossarum* copiam exhibet *Martini Lipenii Bibl.
real. Jurid.* Celebriores refert *Zecch de interpret. J. C. f. 353.*

** Istis & defectus & virtutes insunt. Defectus deprehendimus c. 1.
v. *Diabolus de sum. Trinit.* c. 8. de *Transact. V. necessaria* c. 6. de
celeb. *mill. V. Sanguinis* c. 14. *V. fermentato.* Eod. item c. 23. *de elect.*
c. 16. *de jud. c. 34. de elect. V. Transstulit.* cum quâ in errorem pro-
lapsus *Cl. Engel Tit. de Sac. unct. n. 5. in fin. . . .* Virtutes *Glos-
sarum* obvix sunt, cum casus capitulorum potissimum benè figurent:
eorum puncta ordinariè tangant: ex ipso textu objiciant & expli-
cent, uti vel obiter insipientibus in aprico est.

Additio. Quæ verò *Authoritas Glossæ* inest? R. ab ea de facili non
est recedendum: Adducere nihilominus hîc opportunum duxi ea, quæ
de *Glossæ Authoritate* censeat *GAILIUS in suis observat. practicis Lib. 1. obs.
153. f. m. 174. edit. Colon. de an. 1771.* præfante *Cl. Gosmino Josepho de
Buinink* ibi „*Magnâ in judicando GLOSSÆ Authoritas est, ad eò ut Com-
muni opinioni Doct. præferenda sit*: citans ibid. *Auth. plures.* Sed *DD.
nostri*, pergit, nimio opere tribuunt *Authoritati GLOSSÆ* sicut disertè ex-
plicat *ZASIVS resp. smg. &c. cujus hæc sunt verba*: „*ACCURSI GLOSSEMATA*
„*nihil plus ponderis habent, quàm alterius docti Viri doctrinæ, quibus sinè*
„*textu aut evidenti ratione nihil creditur*: imo error est, & quidem peri-
„*culosus, ACCURSIO tantum tribui, quantum conspiratâ DD. factione eidem*
„*tribuitur*: qui etsi fuerit *Vir doctus, & omni Veneratione dignus, tamen,*
„*& errare potuit, & juris condendi Authoritatem non habuit*“ & Paulo post:
„*Denique & ipsemet ACCURSIVUS taxat eos, qui in defectum legum proba-
tionem GLOSSARUM adducunt*: nec enim *GLOSSÆ* credendum est, nisi lege
„*moveatur vel optimâ ratione. Idem n. 12. inquit*: *Vulgaris error eorum*

est, qui plus timent, ne à *Glossis* recedatur, quam ne lædatur veritas: quò pertinet doctrina *Nicolai Everh.* dicentis: *ridiculum esse allegare GLOSSAM, ubi textus habetur.* Hæc *Gailius.*

*** Plures ejusmodi recenset *Espen Diss.* de iis speciali *T. III. postb. f. 720 seqq.* de his observandum est aureum illud *Apostoli* monitum: *Omnia probate, quod bonum est tenete.* *I. ad Theß. c. 5.* neque omit- tenda hic est œconomia *Sapmi P. Bened. XIV.* quam observari præcepit à *S. Ind. Congreg.* in examinandis proscribendisque libris: in *Constitutione* enim, quæ incipit: *SOLLICITA. VII. Id. Jul. 1753.* edita hanc statuit regulam: *de variis opinionibus atque sententiis in unoquoque libro contentis, animo præjudiciis omnibus vacuo, judican- dum sibi esse sciant: itaque NATIONIS, FAMILIÆ, SCHOLÆ, INSTI- TUTI adfectum excutiant: studia parvium seponant: Ecclesiæ S. Dog- mata, & doctrinam, quæ Conciliorum Generalium Decretis RR. PP. Constitutionibus & orthodoxorum Patrum atque Doctorum consensu continetur, unice præ oculis habeant; hoc de cetero nihilominus cogitan- tes, non paucis esse opiniones, quæ UNI SCHOLÆ, INSTITUTO, AUT NATIONI certo certiores videntur, & nihilominus sine ullo fidei aut re- ligionis detrimento ab aliis Catholicis Viris rejiciuntur atque impugnan- tur, oppositæque defenduntur, sciente ac permittente apostolicâ sede, quæ unamquamque opinionem hujusmodi in suo probabilitatis gradu relinquit.* † In cujus prudentissimæ sententiæ suæ confirmationem ibi adducit aliud decretum à *Ven. Prædecess. suo,* in quo virtute „ *S. obedientiæ præceptum est omnibus doctoribus, ut caveant ab „ omni sententiarum censura & nota (nisi veritatis suppressæ aut „ ignoratæ eruendæ Zelus aliud postulet) nec non à quibuscunque „ convitiis contra eas propositiones, quæ adhuc inter Catholicos con- „ trovertuntur &c. atque eos, qui secus agunt, adfirmat ibid. ex S. „ Aug. sententiam suam amare, non quia vera est, sed quia sua est; postremoque addit: non ferendum esse, privatas sententias veluti certa ac definita Ecclesiæ dogmata obrudi, oppositas verò erroris insimulari, quo turbe in Ecclesia excitantur, dissidia inter DD. aut feruntur, aut „ joveantur, & veritatis Christianæ vincula abrumpuntur.*